IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

stadiū pgressi ñ m uiri. s; etiā femine
cū pueris expectabant. Et cū adppin
quante uidissent. ex utroq; uie latere
stantes dexteras cū salutatione tende
bant. multisq; fauoribꝰ exultantes. cū
ipso reuertebantur. Crebro aū unt omis ali
as laudes pcabant. ut iudeos expellere
ciuitate. Titus q̄dē nichil pcibꝰ iustis in
dulsit. s; ociose que dicebantur audiebat.
Incerti aū q̄d sentiret q̄ due facturus
ret. iudei magno et atroci metu tene
bantur. Nec enī cōmoratus ē antiochie ti
tus. s; ctinuo ad hemma eufratēn uer
sus iter ctendit. Quo missi etiā ab re
ge parthq; uenerūt. aurā ei ferentes
coronā q̄d iudeos uicisset. eaq; suscepta
etiā ciuiū exhibuit regius. atq; ita
antiochiā remeauit. Curia ꝗ & pplo an
tiocensi multū petentibꝰ ut in theatrū
ueniret. ubi omis eū multitudo pstola
bat. humanissime paruit. Rursus aū
hisdē fortū instantibꝰ & crebro postu
lantibꝰ expelli ciuitate iudeos. ingeni
ose respondit. patriā eq; dicens q̄ expel
lendi fuerant uitasse. nullūq; iā ē locū
q̄ eos recipet. Unde ad aliā peticionē
sese cuertert antiocenses. qd porē im
petrare ñ potuert. Cneas aū tabulas eū
pcabant eximere. q̄bꝰ incisa erant pule
gia iudeq;. S; ne id q̄dē titus annuit.
uerū in eo dē statu relictis omibꝰ q̄ habe
bant apd antiochiā iudei. ad egyptū
inde discessit. iter aū agendo cū ad
ierosolimā uenisset. tristēq; solitudinē
q̄ tū uidebat antiq̄ ciuitatis claritudinē
cōpararet. disiectq; operū magnitudi
nē Juetere pulchritudinē recordatus.
miserabat excidiū ciuitatis ñ sic alī fe
cisset exultans q̄d tale actantā fundit
excidisset. uerū multa inpcans seditio
nis auctoribꝰ & q̄ hanc ei penā inferre
coegissent. ita cert erat q̄d nūq̄ urbem
suā uoluisset punitq; calamitate clares
cere. Et magnus enī diuitis ñ minima
pars in ruinis adhuc inueniebatur. Quedā
enī eruebant romani. plura ꝗ captiuis
indicantibꝰ auferebant. aurū atq; ar
gentū aliaq; instrumēta pciosissima.
q̄dānī ppē incertā belli fortunā tue cōdidert.
Titus aū ppositū iter ad egyptum
tendens emensa uelocī solitudine
puenit alexandriā. decretoq; ad italiā
nauigare. cū se due legiones comitarentur.
utrāq; inde uenerant rursū remisit.
q̄ntā q̄dē in mesiā. q̄ntā ꝗ decimā in
pannoniā. Captiuq; aū duces symonē
& iohem. & alios numero. d̄ ccc. uiros elec
tos tā magnitudine corporis q̄ pulchri
tudine pstantes uico ad italiā pperare
pcepit. cupiens eos in triūpho pducere.
Facta ꝗ nauigatione puoto q̄dē simul
roma in eo suscipiendo erat affecta. &
excursus exhibuit ei q̄s patri. Claritu
dinē ꝗ tito pat addidit. q̄ uenit obuiā
eūq; suscepit. Multitudini aū ciuium
diuinā q̄ndā leticiā suggerebat. q̄d
uidebat unum tres conuenisse.
Non multis aū diebꝰ post. unū cōmunē
triūphū obres gestas agere statuert.
q̄ uis utrisq; senatus ppriū decreuisset.
Prediecto aū die q̄ futura erat pōpa uic
torie. nemo erta infinita ciuitatis mul
titudine domi remansit. Omis aū cū
pdissent loca ubi tantū stare possent
puenerant. q̄ntus spectandis modus
sufficeret. imperatoribꝰ ccesso necessario
transitu. Cuncta ꝗ parte militari an
te lucē pturmas atq; ordines pgressa.
cū rectoribꝰ suis Jcurea hostia cstituta.
ñ palatii superioris. s; ppositis tēplū